

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА СА ГЛАВНОГ
ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ ДАНА 07. СЕПТЕМБРА 2006. ГОДИНЕ**

Председник већа: Сви сте упознати да је дошло до промене у нашем већу, да је председник већа судија Марко Кљајевић поднео захтев за разрешење па из тих разлога формирано је ново веће и ја сам судија Ната Месаровић одређена као председавајући овог већа, с обзиром да сам све три године учествовала у раду овог већа. Молила бих вас пре свега, пре него што почнемо да сви имате у виду нешто чега бих ја желела да се придржавамо, а на чему је инсистирао и наш бивши председник већа с обзиром на разноразне медијске чланке које читамо ових дана и нека понашања која се овде појављују у судници. Из тих разлога бих прочитала одредбу члана 3 Законика о кривичном поступку и немојте ми замерити што то чиним јер мислим да би тога требали да се сви придржавамо. А то значи да нико не може бити сматран кривим за кривично дело док то не буде утврђено правноснажном одлуком надлежног суда. Државни органи, средства јавног обавештавања, удружења грађана, јавне личности и друга лица дужна су да се придржавају правила из става 1 овог члана и да својим јавним изјавама о кривичном поступку који је у току не вређају друга правила поступка, права окривљеног и оштећеног и начело судске независности. Такође бих желела да поштујемо и одредбу члана 16 овог истог Законика о кривичном поступку да окривљени има право да у најкраћем року буде изведен пред суд и да му буде суђено без одлагања. Суд је дужан да поступак спроведе без одуговлачења и да онемогући сваку злоупотребу права која припадају лицима која учествују у овом поступку. Трајање притвора може бити сведено на најкраће потребно време. Оваква иста одредба предвиђена чланом 6 Европске конвенције о заштити људских права. То ми немојте замерити што сам прочитала и мислим да се наше веће раније са председавајућим понашало у складу са овим одредбама и жеља ми је да тако наставимо главни претрес.

Ја сада отварам заседање на основу члана 302 Законика о кривичном поступку и констатујем да су на главни претрес дана 7. септембра 2006. године са почетком у 10,12 часова пред већем Посебног одељења Окружног суда у Београду, Београд, Устаничка број 29, судница број 1, у кривичном предмету са службеном ознаком КП.бр.5/03 окривљеног Милорада Улемека и других окривљених, због

кривичног дела удруживања ради непријатељске делатности из члана 136 став 1 Основног кривичног закона, кривичног дела убиство представника највишег државног органа Председника Владе Србије др. Зорана Ђинђића из члана 122 Основног кривичног закона у стицају са кривичним делом тероризма из члана 125 Основног кривичног закона, кажњивог по члану 139 став 1 Основног кривичног закона и кривичног дела убиства у покушају на штету оштећеног Милана Веруовића из члана 47 став 1 Кривичног закона Републике Србије у вези члана 19 Основног кривичног закона, а по оптужници Окружног јавног тужилаштва у Београду - Специјалног тужиоца Кт.С.бр.2/03 од 21. августа 2003. године, на основу члана 504-г Законика о кривичном поступку, пошто се ради о суђењу у предметима организованог криминала објављујем састав већа, чланови већа судија Милимир Лукић и судија овог одељења Радмила Драгичевић-Дичић, судија Ната Месаровић као председник већа, са записничарем Љиљаном Атлагић.

Констатујем да су на главни претрес приступили:

заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић, пуномоћници породице оштећеног Председника Владе Републике Србије др. Зорана Ђинђића адвокати Рајко Даниловић и Срђа Поповић, окривљени Милорад Улемек са браниоцем адвокатом Слободаном Миливојевићем и Марком Миливојевићем, окривљени Звездан Јовановић са браниоцем адвокатом Ненадом Вукасовићем, браниоци окривљених Милоша Симовића и Александра Симовића адвокати Миодраг Рашић и Желимир Чабрило, бранилац окривљеног Владимира Милисављевића адвокат Слободан Миливојевић и Драгољуб Ђорђевић, бранилац окривљеног Нинослава Константиновића адвокат Оливера Ђорђевић, бранилац окривљеног Сретка Калинића адвокат Александар Ђорђевић по заменичком пуномоћју браниоца по службеној дужности Владимира Вукчевића, бранилац окривљеног Милана Јуришића званог «Јуре» адвокат Никола Думнић по заменичком пуномоћју адвоката Драгана Крстићевића, окривљени Душан Крсмановић са браниоцем адвокатом Милованом Комненићем, окривљени Саша Пејаковић са браниоцем адвокатом Крстом Боботом, окривљени Бранислав Безаревић са браниоцем по службеној дужности адвокатом Жељком Грбовићем и окривљени Жељко Тојага са браниоцем адвокатом Крстом Боботом.

Констатујем да је на главни претрес приступио и пуномоћник оштећеног Милана Веруовића адвокат Божо Прелевић.

Најпре да питам да ли постоје примедбе на састав већа који је објављен?

Адв. Слободан Миливојевић: Ја молим да се моје изјашњење и мој захтев не схвати ни на који начин лично, већ као професионално из принципијелних разлога. Ја ћу ставити захтев за изузеће судије Радмиле Драгичевић-Дичић. Разлози: она је као члан већа учествовала и то врло активно у предмету у коме је мој брањеник Улемек Милорад одговарао за убиство Ивана Стамболића и покушај убиства Вука Драшковића. Током тог поступка донето је безброј незаконитих процесних одлука по уверењу одбране које је наравно резултирало и осуђујућом пресудом. Та пресуда је иначе још увек подложна провери јер смо ми који смо на то имали право у складу са Закоником о кривичном поступку и затражили трећестепени поступак и изјавили жалбу. Лично уверење браниоца је да имајући у виду да је ова судија учествовала у доношењу тих процесних одлука које су и са једне стране незаконите и са друге стране допринеле апсолутно непотпуно утврђеном чињеничном стању то указује на околности да је овај судија пристрасан те са тих разлога стављам захтев за изузеће судије. Хвала.

Адв. Ненад Вукасовић: У овој ситуацији данас коју имамо Звездан Јовановић није био ни у једном другом предмету у коме се појавила присутна судија Радмила Драгичевић Дичић. Међутим, из принципијелних разлога, а с обзиром да сам био бранилац окривљеног Бранка Берчека и да смо у ситуацији сада пред трећим степеном да расправљамо управо о овоме о чему је говорио колега Миливојевић да не понављам. Морам се придружити ставу и мишљењу браниоца оптуженог Милорада Улемека и затражити такође, значи придружујем се овом ставу и тражим изузеће судије члана већа Радмиле Драгичевић Дичић. То је мој став. Хвала.

Председник већа: Да ли има неко још нешто?

Адв. Желимир Чабрило: Из принципијелних разлога потпуно смо сагласни са предлогом који су дали претходне колеге. То је под један. Под два, мислимо да је ово озбиљна прилика да суд озбиљно размотри праксу треба ли истим окривљенима за дела која се по закону квалификују као врло тешка да суди судија који је члан био и ранијег већа или овај суд има довољно капацитета да у сваком предмету има посебно веће. Чини ми се да би ова друга пракса била много законитија, много објективнија, много више у складу са ЗКП. Са тога остајемо код предлога какве су изнеле колеге претходници.

Председник већа: То значи да ви сматрате да је судија Дичић цело веће је ли тако?

Адв. Желимир Чабрило: Не. Не сматрам да је цело веће али сматрам да као озбиљан, значајан угледни судија сигурно може утицати на став овог већа. И због тога остајемо код оваквог предлога.

Председник већа: Хвала. Да ли има још неко од бранилаца нешто да каже?

Тужилац хоће ли се изјаснити?

Заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић: Ја сам против и сматрам да се ове примедбе потпуно неосноване.

Председник већа: Хвала. Изволите колега.

Адв. Слободан Миливојевић: Само једну кратку допуну. Ја сам свестан да ће овај захтев бити одбијен. Али истовремено сам желео да покушам на неки начин да се поштују неке одредбе Законика о кривичном поступку да се поштује некакво право на одбрану и то је био разлог због чега сам ставио тај захтев. Макар ће бити уписан у спис. Хвала.

Председник већа: Да ли има још неко нешто да каже? Да ли има неко од окривљених захтева и примедби на састав већа?

Констатујем да окривљени немају примедби на састав већа.

Одређује се пауза у трајању од 10 минута.

Прекида се главни претрес ради одлучивања по предлогу за изузеће.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА

Председник већа: Након већања и гласања веће је на основу члана 43 став 5 Законика о кривичном поступку донело

РЕШЕЊЕ

Да се **одбацује** захтев за изузеће члана већа судије Радмиле Драгичевић Дичић као неоснован.

Кратко образложење: Разлози који су изнети не доводе у сумњу непристрасност члана већа јер нису ови разлози предвиђени законом, а пре свега ради се само о једном оптуженом који се налази на овој оптужници, у сасвим различитим догађајима кривично правним у поступцима у којима је учествовала судија Радмила Драгичевић Дичић.

Против овог решења није дозвољена жалба.

Има ли неко још нешто да каже након доношења овог решења?

Адв. Александар Ђорђевић: Судија, ја бих о нечем другом само да скренем пажњу овом већу. Потпуно је јасно у вези изузећа, мислим какво изузеће када му време није, али можда је време за неку другу ствар. Ја као бранилац морам да водим рачуна о тој некој једнакости оружја које у сваком поступку треба да буде између тужилачке стране и бранилачке. Браниоци су ту већ на неки начин хендикепирани самим овим законом о сведоку сараднику да они могу да разговарају са сведоцима, да им обећавају што шта, да их ослобађају од кривичног гоњења што све то када би радили браниоци то би било, вероватно би били ухапшени. Међутим, у задње време се примећује да овде портпарол Специјалног тужиоца држи управо у овој судници држи конференцију за штампу. Ја или да замолим ово веће да прекине са том неком праксом или да дозволи да и браниоци онда држе конференцију за штампу зато што мислим да је тотално непримерено и овој судници и овом поступку. Ми немамо коме да се обратимо до вама и сада вам се обраћам у вези тога. Хвала вам.

Председник већа: Нама је свима јасно да у кривичном поступку пред судом постоје две странке. Значи тужилачка и окривљени и одбрана. Странке пред судом морају имати иста права. Постоји право на правично суђење. Ја сам то на почетку прочитала и замолила да се у складу са тим понашамо. Око тог коришћења суднице од стране једне странке у поступку обавестићемо председника суда који је дужан да о томе води на крају крајева рачуна и по судском пословнику уколико постоје неке сметње. Ја сам зато и апеловала да заиста сви се уздржимо од било каквих коментара. Суд је тај који ће утврђивати истину, а не потврђивати наводе једне или друге стране и мислим да нам је свима задатак да се у овом поступку утврди истина шта је и како се десило 12. марта 2003. године. Молим вас да више не понављамо о томе и да наставимо са радом.

Најпре да имамо у виду да је овом оптужницом било обухваћено и више лица па је веће донело на основу члана 34 став 1 Законика о

кривичном поступку решење да се раздвоји из разлога целисходности кривични поступак у овом кривичном предмету К.П.бр.5/03 који се води по оптужници Окружног јавног тужилаштва у Београду Специјално тужилаштво КТС.бр.2/03 од 21.8.2003. године и КТС.бр.11/03 од 27.10.2003. године, а у односу на окривљеног Милорада Улемека, Звездана Јовановића, затим у односу на окривљеног Милоша Симовића, Нинослава Константиновића, Александра Симовића, Владимира Милисављевића, Дејана Миленковића, Сретка Калинића, Милана Јуришића званог «Јуре», Душана Крсмановића, Саше Пејаковића, Бранислава Безаревића и Жељка Тојаге због кривичних дела које сам прочитала на почетку овог главног претреса, а решење о раздвајању кривичног поступка донето је 17. фебруара 2004. године. Такође, решењем кривичног већа Окружног суда у Београду, Посебног одељења К.П.бр.5/2003 – Кв.П.бр.32/03 од 22.8.2003. године на основу одредбе члана 304 став 2 Законика о кривичном поступку усвојен је предлог Специјалног тужиоца при Окружном јавном тужилаштву у Београду да се окривљени Улемек Милорад који је тада био у бекству, Симовић Милошу, Константиновић Нинославу, Симовић Александру, Милисављевић Владимиру, Миленковић Дејану, Калинић Сретку, Јуришић Милану званом «Јуре» суди у одсуству. Истим решењем били су обухваћени и окривљени који се налазе у предмету такозваног «Земунског клана» Повић Зоран, Глишовић Милан, Дејан Ранђеловић, Александар Здравковић, Јовановић Милан и Хамидовић Селман. Затим, решењем кривичног већа Окружног суда у Београду К.П.бр.5/03 – Кв.П.бр.52/03 од 9. октобра 2003. године на основу члана 504-д ЗКП усвојен је предлог Специјалног тужиоца од 1.10.2003. године да се окривљени Вукојевић Зоран саслуша као сведок сарадник у кривичном предмету овог суда К.П.бр.5/03 против кога је подигнута оптужница КТС.бр.2/03 од 21.8.2003. године због кривичног дела убиства представника највиших државних органа из члана 122 у стицају са кривичним делом тероризма из члана 125 у помагању у вези члана 24, а све у вези са чланом 139 став 1 ОКЗ, кривичног дела убиства из члана 47 став 1 КЗ РС у покушају у вези са чланом 19 ОКЗ. Решењем кривичног већа Окружног суда у Београду К.П.бр.5/03 – Кв.П.бр.52/03 од 21.10.2003. године на основу члана 504-д усвојен је предлог Специјалног тужиоца од 1.10.2003. године да се окривљени Сувајцић Миладин саслуша као сведок сарадник у кривичном предмету овог суда К.П.бр.5/03 против кога је била подигнута оптужница КТС.бр.2/03 од 21.8.2003. године због кривичног дела убиства представника највиших државних органа из члана 122 у стицају са кривичним делом тероризма из члана 125 у помагању у вези са чланом 24 а све у вези са чланом 139 став 1 ОКЗ, кривичног дела убиства из члана 47 став 1 КЗ РС у покушају у вези члана 19 ОКЗ и других кривичних дела и одређено је да се из списка кривичног предмета Окружног суда у Београду издвоје записници

и службене белешке о ранијим исказима сведока сарадника Миладина Сувајџића које је дао као осумњичени или као окривљени који се не могу употребити као доказ у кривичном поступку осим у случају из члана 504-и овог Законика, а који ће се чувати запечаћени у посебном омоту код истражног судије. Решењем кривичног већа Окружног суда у Београду Посебног одељења К.П.бр.5/03 – Кв.П.бр.69/03 од 4. новембра 2003. године на основу члана 504-д ЗКП усвојен је предлог Специјалног тужиоца КТС.бр.2/03 од 30.10.2003. године да се окривљени Љубиша Буха саслуша као сведок сарадник у кривичном предмету овог суда против кога је подигнута оптужница КТС.бр.2/03 од 21.8.2003. године због кривичног дела 47 став 1 КЗ РС извршеног помагањем у вези члана 24 ОКЗ и кривичног дела злочиначког удруживања из члана 227 став 2 у вези става 1 КЗ РС и одређено је да се из списка кривичног предмета Окружног суда у Београду Посебног одељења издвоје записници и службене белешке о ранијим исказима сада сведока сарадника Љубише Бухе које је дао као осумњичени или као окривљени који се не могу употребити као доказ у кривичном поступку осим у случају из члана 504-и овог Законика, а који ће се чувати запечаћени у посебном омоту код истражног судије. С обзиром на оптужницу која је обухватила више лица ја ћу прочитати и она друга решења да не бисте после правила питање зашто се налазе поучени искуством са ранијег почетка главног претреса због чега се налазе та лица на оптужници или не и зашто, да ли је измењена или не. Решењем кривичног већа Окружног суда у Београду, Посебног одељења од 6. новембра 2003. године на основу члана 34 став 1 Законика о кривичном поступку били су усвојени предлози Специјалног тужиоца да се против окривљених Николе Ђугумовића и Слободана Миливојевића, Миодрага Глигоријевића раздвоји кривични поступак у овом предмету и знате да је тај кривични поступак завршен обуставом јер је Специјални тужилац одустао од кривичног гоњења. Тако је такође и било одлучено да се у предмету К.П.бр.5/03 који се води по оптужници Специјалног тужиоца у односу на Борислава Микелића, Ацу Томића и Драгана Вујичића због кривичног дела удруживање ради непријатељске делатности из члана 136 став 2 ОКЗ, Миодрага Глигоријевића, Николе Ђугумовића и Слободана Миливојевића и Градише Катића због кривичног дела злочиначког удруживања из члана 227 став 2 у вези става 1 КЗ РС и било је предвиђено да се поступак посебно доврши и тај поступак је посебно довршен обуставом. То вам је јасно. Затим имамо решење овог већа којим је председавао судија Марко Кљајевић, а које је донето 19. јуна 2006. године да се усвоји предлог Специјалног тужиоца при Окружном јавном тужилаштву у Београду КТС.бр.2/03 од 8. јула 2005. године да се као сведок сарадник саслуша окривљени Дејан Миленковић у кривичном поступку са службеном ознаком К.П.бр.5/03. Одређено је да се из списка кривичног предмета Окружног суда у Београду издвоје

записници и службене белешке о ранијим исказима окривљеног Дејана Миленковића које је дао као осумњичени или као окривљени и које се не могу користити као доказ у кривичном поступку. Нисам прочитала решење које је донето о спајању поступка, то ће читати судија Лукић у предмету такозваног «Земунског клана» када буде то дошло на ред.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

Да се данашњи главни претрес одржи и то на основу члана 309 и члана 333 Законика о кривичном поступку, а то је када говорим о члану 333 говорим о Законнику који ће се примењивати од 7. јуна 2007. године, а ове одредбе су ступиле осмог дана од дана објављивања овог Закона у «Службеном гласнику Републике Србије».

Главни претрес је јаван.

Председник већа: Видим да сте подигли руке. Изволите.

Адв. Крсто Бобот: Ја нисам хтео до сада да се јављам јер сам хтео да чујем одлуку већа о томе да ли се главни претрес одржава данас или не. Најпре да кажем у погледу одлуке о изузећу и ту је остало процесно нејасно да ли смо ми у наставку главног претреса када се може одбацити захтев за изузеће или смо на отварању главног претреса из почетка када би о том захтеву за изузеће морао да одлучи председник суда. Међутим, то није био разлог за моје јављање. Разлог за моје јављање је следеће природе. Наиме, ја као бранилац и одбрана окривљеног Пејаковића и Тојаге не сумњамо ни у стручне ни у моралне ни у људске квалитете новог члана већа судије Радмиле Драгичевић Дичић и из тог разлога нисмо ни захтевали изузеће. Оно због чега се јављам је следећа ствар. Ја као бранилац изражавам сумњу да судија који је претходног дана одређен да буде члан већа у оваквом кривичном предмету у оваквом обиму може да буде спреман да следећег дана учествује у суђењу и прати суђење. Лично сматрам да је потребно најмање месец до два дана да се судија упозна са комплетним списима и то један искусан и добар судија као што је судија Радмила Драгичевић Дичић, мислим да би другим судијама требало можда и 6 месеци да прочитају све те списе. Ја сам чуо јуче саопштење портпарола Специјалног суда који је објаснио да је судија Радмила Драгичевић Дичић учествовала у предмету кроз

кривично веће. Уз дужно поштовање неки од нас су и раније били судије, сви ми знамо да је ниво упознавања са предметом и са чињеничним стањем у списима кроз рад у кривичном већу из члана 24 став 6 ЗКП један потпуно другачији ниво познавања предмета него познавање предмета када се учествује у њему као председник већа. Сматрам да је постојала законска могућност да суд избегне ову ситуацију коју предвиђа члан 287 Законика о кривичном поступку кроз институт допунског судије. То је могло бити учињено и сви законски разлози за то су постојали. Значи могло се очекивати да ће претрес дуже трајати, могло се очекивати да дође до измене у саставу већа и тада је председник већа тадашњи могао да затражи од председника суда да одреди допунског судију који би учествовао активно у поступку значи присутан у судници, упознат са чињеничним стањем и чија је функција управо та да као потпуно спреман судија у случају промене у саставу већа може да заузме место члана већа који изостане. То није учињено и сматрам лично да заиста не постоје законски услови да се главни претрес данас настави. Мислим да уколико се главни претрес данас настави да ми долазимо у ситуацију да заиста се даје за право некима који сматрају да се у овом кривичном поступку неке ствари раде које могу да изазову озбиљну сумњу. Ја понављам ми као одбрана нисмо тражили изузеће из разлога које сам навео. Ми остајемо при томе али сматрам да је немогуће да се судија за један дан упозна са предметом на том нивоу да може активно да учествује судећи тај предмет као члан већа. Из тог разлога наш је предлог да се ипак ради озбиљности кривичног предмета, ради озбиљности догађаја који је предмет овог кривичног поступка то не чини и да се ради упознавања члана већа са судским списима главни претрес одложи. Нисам хтео раније да реагујем пре доношења одлуке већа. Можда је интересантна и пракса Хашког Трибунала на који се све више позивамо да када нови судија улази у састав већа да је дужан да потпише изјаву да је у потпуности упознат са свим чињеницама и свим доказима из предмета. Ја не желим да се и нисам од оних који се залажу да се наше правосуђе и наше процесно законодавство превише усаглашава са правилима Хашког Трибунала али можда би било добро размислити и у том смислу и мислим да заиста данас уколико кренемо са главним претресом оставићемо једну велику сумњу на цео овај поступак. Хвала.

Председник већа: Има ли још неко нешто да каже? Изволите.

Адв.Љубиша Радојичић: Пошто је за данашњи дан била предвиђена процесна радња саслушања Дејана Миленковића у својству сведока-сарадника, а очигледно да неће бити изведена, молим вас да ми дозволите да се удаљим из суднице?

Председник већа: Шта?

Адв.Љубиша Радојичић: Да ми дозволите да се удаљим из суднице.

Председник већа: Ја сам мислила да имате неки предлог, сада о томе разговорамо. Дозвољавам вам сада да се удаљите. Има ли још неко од бранилаца нешто да дода? Да ли неко од окривљених има да изјави нешто поводом овог предлога адв. Крсте Бобота? Молим изјашњење специјалног тужиоца.

Заменик Специјалног тужиоца: Колеге о допунском судији сматрам заиста исправним, корисним и позитивним. Остало што је говорио остављам на оцену суду.

Председник већа: Веће сматра да нема разлога да се данашњи главни претрес одложи. Сада ћу вам рећи из којих разлога, ја нисам слушала шта је наш потпарол Специјалног одељења изјављивао средствима јавног информисања. Ми смо пре него што је објављена одлука ко ће бити нови члан овога већа знали да ће то бити судија Радмила Драгичевић-Дичић. Такође мислим да је то и вама познато да председавајући судија Марко Кљајевић није поднео захтев јуче и о томе је било наговештаја који су можда држали у оквиру суда и правосуђа, тако да је из тих разлога на време реаговано и колегиница Рада Дичић, не само што је радила у разним ситуацијама када је одлучивало кривично веће по жалбама на одлуку о притвору, о спајању и раздвајању и нешто слично, била је у могућности да се ових дана упозна са списима предмета, јер постоји сами знате аудио и видео запис који је колегиници био доступан и она је то чинила. Не знам да ли би требало да вам се колегиница изјашњава уопште о томе да ли је спремна или не за почетак главног претреса. Посебно не у том смислу како сте, могу да схватим сугестију хтели да предложите, понашање Хашког трибунала које ви исто као бранилац некада признате, а некада не признате и чини ми се да ваша баш канцеларија у већем делу не признаје те правне ставове Хашког трибунала, знате. Према томе, једино, ако сумњате у то да веће жели да крши неко право на одбрану, ја вас уверавам да то у конкретном случају није се десило, јер судија Радмила Драгичевић је озбиљан судија и ми као веће имамо намеру да овај поступак доведемо озбиљно до краја, да нам се не може стављати никаква примедба у том смислу да журимо или не журимо. Да је журило веће до сада не би трајао поступак 3 година, а поступак почиње из почетка, па ће мо приликом доказивања имати у виду и то, убудуће одлагање главних претреса, да судији Радмили Драгичевић доставимо нешто што сматра она да је додатно

потребно да се упозна са неким доказом уколико га евентуално није видела. То би било објашњење.

Адв.Крста Бобот: Ја се захваљујем на објашњењу, али би ипак због транскрипта хтео да констатујемо да је суд знао да ће члан већа бити судија Радмила Драгичевић-Дичић, када то нико није знао, а да је формална одлука о постављању члана већа уследила дан пре наставка суђења. Да ли сам добро разумео? Добро, ја сам свој предлог ставио даље не могу да полемишем.

Председник већа: Има ли неко још нешто да каже?

Веће доноси:

РЕШЕЊЕ

Да главни претрес почне из почетка.

ЛИЧНИ ПОДАЦИ ЗА ОПТУЖЕНЕ

Уколико сте сагласни да не изводимо сваког од оптуженог посебно, него да констатујемо да су оптужени са личним подацима који су били у досадашњем току поступка. Ако код некога постоје измене, нека се јави па да тако радимо. Да ли сте сагласни са таквим начином рада?

Констатујем да је заменик Специјалног тужиоца сагласан. Одбрана? Око личних података немате примедби?

Оптужени **Улемек Милорад**, са личним подацима као у току досадашњег поступка.

Оптужени **Јовановић Звездан**, са личним подацима као у току досадашњег поступка.

Оптужени **Симовић Милош**, са личним подацима као у току досадашњег поступка.

Оптужени **Константиновић Нинослав**, са личним подацима као у току досадашњег поступка.

Оптужени **Симовић Александар**, са личним подацима као у току досадашњег поступка.

Оптужени **Милисављевић Владимир**, са личним подацима као у току досадашњег поступка.

Оптужени **Калинић Сретко**, са личним подацима као у току досадашњег поступка.

Оптужени **Јуришић Милан, звани Јуре**, са личним подацима као у току досадашњег поступка.

Оптужени **Крсмановић Душан**, са личним подацима као у току досадашњег поступка.

Оптужени **Пејаковић Саша**, са личним подацима као у току досадашњег поступка.

Оптужени **Безаревић Бранислав**, са личним подацима као у току досадашњег поступка.

Оптужени **Тојага Жељко**, са личним подацима као у току досадашњег поступка.

Да ли има неко да сам прескочила случајно? Нема.

Главни претрес почиње читањем оптужнице Окружног тужилаштва у Београду, КТС.бр. 2/03 од 21.08.2003. године.

Адв.Слободан Миливојевић: Претпостављам да сте хтели да питате одбрану, да ли је сагласан са констатацијом да је оптужница прочитана. Ја сам се консултовао са осталим колегама браниоцима и добио овлашћење да се изјасним да нећемо прихватити констатацију, него тражимо да се оптужница прочита.

Председник већа: Добро. Констатује се да пуномоћник оштећеног Милана Веруовића адв. Божо Прелевић напушта претрес, уз дозволу председника већа.

Главни претрес почиње читањем оптужнице Специјалног тужилаштва коју чита заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић.

На основу Закона подижем оптужницу против:

Улемек Луковић Милорада, оц оца Милана.

Јовановић Звездана, од оца Радомира.

Симовић Милоша, од оца Илије.

Константиновић Нинослава, од оца Божидара.

Симовић Александра, од оца Илије.

Милисављевић Владимира, од оца Миодрага.

Калинић Сретка, од Богдана.

Јуришић Милана, од оца Миленка.

Крсмановић Душана, од оца Драгана.

Пејаковић Саше, од оца Мила.

Безареввић Бранислава, од оца Рајка и

Тојага Жељка, од оца Бранка.

Што су:

Улемек Луковић Милорад, Јовановић Звездан, Симовић Милош, Константиновић Нинослав, Симовић Александар, Милисављевић Владимир, Калинић Сретко, Јуришић Милан, Крсмановић Душан, Пејаковић Саша, Безареввић Бранислав и Тојага Жељко

-крајем 2002. године и почетком 2003. године у Београду, и то окр. Луковић Милорад заједно са пок. Душаном Спасојевићем, у намери угрожавања уставног уређења и безбедности, створио заверу у циљу вршења кривичних дела против уставног уређења и безбедности за које су предвиђене казне затвора у трајању дужем од 4 године, ради стицања добити и моћи при чему су чланови ове криминалне банде имали унапред одређене улоге уз поштовање интерне дисциплине планирајући делатност организације применом насиља на дужи период до обарања власти, а све у намери да се актима насиља, пре свега лишењем живота председника Владе РС као и других функционера, те другим актима насиља експлозијама и др., угрози уставно уређење и безбедност и тиме створи осећање несигурности код грађана, на тај начин што је од чланова постојећег злочиначког удружења створеног ради вршења

кривичних дела из Републичког закона и припадника ЈСО-а ангажовао поједина лица ради извршења конкретних задатака у циљу реализације плана, па су чланови завере тако постали Јовановић Звездан, Симовић Милош, Константиновић Нинослав, Симовић Александар, Милисављевић Владимир, Калинић Сретко, Јуришић Милан, Крсмановић Душан, Пејаковић Саша, Безаревић Бранислав и Тојага Жељко који су у том циљу предузимали активности везане за извршење задатака завере обезбеђивањем оружја, прикупљањем података о кретању Премијера, извиђању терена, обезбеђењу станова, набавку аутомобила и друге техничке опреме и др..

- чиме је окр. Улемек-Луковић извршио кривично дело удруживања ради непријатељске делатности из члана 136 став 1 ОКЗ, а окр. Јовановић, Симовић Милош, Константиновић Нинослав, Симовић Александар, Милисављевић, Калинић, Јуришић, Крсмановић, Пејаковић, Безаревић и Тојага кривично дело удруживање ради непријатељске делатности из члана 136 став 2 у вези става 1 ОКЗ.

2. фебруара и марта 2003. године у Београду, окр. Луковић заједно са пок. Спасојевићем и осталим члановима завере у циљу реализације планова из тачке 1 оптужнице у намери угрожавања уставног уређења и безбедности, а којом би се створило осећање несигурности код грађана лишили живота председника Владе РС др. Ћинђић Зорана и са умишљајем покушали да лише живота радника његовог личног обезбеђења Веруовић Милана на тај начин што су на реализацији постављених планова ангажовали чланове завере са конкретним задацима везаним за извршење атентата, те су тако за снајперисту изабрали Јовановић Звездана, Тојага Жељка као лице које би пуцало из зоље са којим су окр. Луковић и пок. Спасојевић почетком фебруара у Брзећу и Београду договорали конкретан начин извршења атентата. Симовић Милоша, Крсмановић Душана и Милисављевић Владимира за набавку камиона и путничких аутомобила неопходних за извођење атентата, Симовић Александра и Константиновић Нинослава да за време боравка на Копаонику прати и преноси информације о кретању Премијера, Јуришић Милана за набавку радних комбинеzona и алата који би служили за камуфлажу чланова завере, окр. Калинића за набавку аутоматског оружја, Безаревића за везу са Миленковић Дејаном да прикупља информације о кретању Премијера који је преносио Симовић Милошу, Пејаковића да физички обезбеђује пок. Спасојевића и омогућава му контакте са другим члановима групе, док је окр. Луковић из ЈСО-а набавио снајперску пушку за извршење атентата марке «Хеклер и кох» калибра 7,62 мм, којом је окр. Јовановић на Фрушкој Гори извршио пробна упуцавања, као и зоље, да би 16. фебруара 2003. године приликом повратка Премијера са Копаоника поступајући по

унапред припремљеном плану окр. Константиновић Нинослав је са Копаоника пратио колону Премијера обавештавајући о томе Луковића и Симовић Милоша да би по том плану Сувајџић на улазној рампи у Бубањ потоку у паркираном аутомобилу чекао долазак колоне са задатком да о томе обавести Симовић Милоша док су Милош Симовић и Миленковић требали да са камионима на узвишењу изнад Бубањ потока пресеку колону у којој се налазио Премијер, на коју би из зоља пуцали Тојага и Јовановић а из аутоматског оружја Калинић Сретко, пок. Спасојевић, пок. Луковић – Кум док су остали чланови били задужени за пратњу колоне подршку и извлачење непосредних извршилаца са лица места, али конкретна радња извршења није предузета.

- дана 21.02.2003. године приступајући реализацији унапред постављеног плана окр. Луковић са пок. Спасојевићем издао конкретно задужења и то тако што су Миленковић и Симовић требали да камионима препрече пут колони у којој је био Премијер и која се ауто путем Београд – Загреб кретала према аеродрому када би након заустављања колоне из зоља у правцу возила Премијера гађали окр. Јовановић и Тојага Жељко, док би им са узвишења поред ауто пута ватрену подршку пружали пок. Луковић Кум и Калинић Сретко који су били наоружани аутоматским оружјем док је окр. Крсмановић контролисао терен код Рудог одакле је обавештавао о наиласку Премијера а информације о поласку и маршрути кретања прикупио је окр. Безаревић и предао их окр. Миленковићу и Милошу Симовићу док је окр. Пејаковић возећи аутомобил у коме је био пок. Спасојевић омогућавао непосредно контакт и контролу од стране Спасојевића са осталим члановима завере док су остали окривљени били распоређени дуж ауто пута са задатком да пруже подршку Јовановићу, Тојаги, Миленковићу и Симовић Милошу и да их извуку са лица места, али овај план због лоше комуникације није остварен већ је окр. Миленковић возећи ауто путем камион марке «Мерцедес» аустријског регистарског броја средњом саобраћајном траком у правцу Загеба у непосредној близини спортске хале Лимес, када му је колона возила у којој се налазио Премијер крећући се левом саобраћајном траком приближило и дошла у ниво возила којим је управљао нагло скренуо из десне у леву саобраћајну траку препречивши пут путничком аутомобилу марке «БМВ», у коме је био Премијер, али до контакта између камиона и возила није дошло због брзе и спретне реакције возача Александра Бјелића,

- почетком марта месеца 2003. године поступајући по унапред предвиђеном плану, ради његове коначне реализације, окр. Јовановић Звездан је дана 10. и 11.3.2003. године заједно са Константиновић

Нинославом и Симовић Александром долазио у празне канцеларије број 55 на другом спрату у улици Адмирала Гепрата број 14, и то тако што је у ову канцеларију најпре улазио окр. Константиновић и када би константовао да је празна позивао би окр. Јовановића и Симовића који је са собом носио снајперску пушку, а затим би заједно улазили у ову просторију и у времену од 10,00 до 15,00 часова чекали наилазак Премијера, као и дана 12.3.2003. године када их је у улицу Адмирала Гепрата број 14, довезао Милисављевић Владимир на паркинг простор који је претходно обезбеђивао окр. Јуришић Милан, одакле су у канцеларију број 55 отишли и то тако што је Константиновић најпре проверио да је канцеларија празна, а затим позвао окр. Јовановића и Симовића који је са собом носио оружје чекајући наилазак Премијера испред уласка у зграду Владе, да би око 12,25 часова када је Премијер, пок. Зоран Ђинђић, службеним аутомобилом марке «БМВ» у пратњи личног обезбеђења дошао испред улазних врата зграде Владе РС, и у тренутку када је изашао из аутомобила, након што му је ошт. Веруовић предао штале и кренуо према улазним вратима зграде Владе, окренувши се у лево, тако да му је предња и десна бочна страна била окренута према улици Адмирала Гепрата, окр. Јовановић Звездан је из снајперске пушке марке «Хеклер и кох» испалио у његовом правцу 2 пројектила, од којих га је једним пројектилом погодио у десни део грудног коша наневши му прострелну рану у десном низ дојкином пределу са оштећењима грудног коша која пролазе кроз срце, лево плућно крило, леву куполу пречаге, јетру, желудац и слезину, завршавајући се излазном раном на левој бочној страни грудног коша, од којих је код њега наступила смрт, док је други пројектил погодио радника обезбеђења Веруовић Милана наневши му тешку телесну повреду у виду прострелине десне половине карличног предела са улазном раном горње четвртине седалног предела и излазном раном у десном препонском пределу, након чега је заједно са окр. Симовић Александром и Константиновићем истрчао из ове просторије на улицу носећи у руци пиштољ као и Константиновић који је носио и калем са кабловима док је окр. Симовић са собом понео снајперску пушку где их је испред зграде са упаљеним аутомобилом чекао окр. Милисављевић Владимир па су заједно побегли са лица места а у чему су им са умишљајем помогли и то окр. Симовић Александар који је заједно са Константиновић Нинославом тражио погодну локацију за извршење атентата а на лицу места носио пушку како пре тако и после атентата и одржавао телефонску везу са Милошем Симовићем од кога је добијао информације о кретању Премијера које је преносио окр. Јовановићу, окр. Константиновић Нинослав заједно са Александром Симовићем изнашао локацију за извршење кривичног дела, заједно са њим и окр. Јовановићем долазио на лице места, први ушао у стан и обавестио Симовића и Јовановића да је стан слободан и безбедан, након чега су

они ушли у тај стан да би касније сакрио пушку као средство извршења кривичног дела, окр. Милисављевић Владимир аутомобилом марке «пасат» са затамљеним стаклима панчевачке регистрације довезао на лице места Симовића, Константиновића и Јовановића, чекао их испред зграде и критичног дана када их је довезао у улицу Адмирала Гепрата број, а након атентата их одвезао са лица места, окр. Јуришић Милан обезбедио паркинг простор испред улаза зграде број 14 у улици Адмирала Гепрата са задатком да Јовановићу, Симовићу и Константиновићу пружи подршку приликом бекства, окр. Симовић Милош опремио аутомобил марке «Пасат», панчевачке регистрације црном заштитном фолијом и предао га Милисављевићу, а непосредно пред атентат са паркираним аутомобилом био код Руда и прослеђивао информације пок. Спасојевићу, Луковићу и Александру Симовићу о наиласку Премијера, окр. Крсмановић Душан прикупљао податке о кретању Премијера и преносио их окр. Луковићу, пок. Милету Луковићу и Александру Симовићу и са паркираним аутомобилом био у Немањиној улици да би осталим учесницима помогао приликом бекства, окр. Калинић Сретко набавио аутоматско оружје за евентуалну подршку и заједно са пок. Милетом Луковићем био у улици Адмирала Гепрата наоружан аутоматским оружјем за ватрену подршку приликом бекства, окр. Саша Пејаковић заједно са пок. Спасојевићем контролисао терен око зграде Републичке Владе у аутомобилу марке «Кадет» новосадске регистарске таблице физички га обезбеђујући и омогућавајући му неопходне контакте за време извршења атентата са осталим учесницима, окр. Безаревић Бранко као радник личног обезбеђења пок. Премијера давао податке о кретању Премијера Милошу Симовићу или пок. Зорану Вукојевићу као и критичног дана када је доставио информацију да се возило Премијера налази у дворишту Владе и да се може очекивати његов покрет, окр. Тојага Жељко да је набавио аутоматско пешадијско оружје за потребе атентата,

- чиме су извршили и то окр. Милорад Луковић и Јовановић Звездан кривично дело убиство представника највиших државних органа из члана 122 у стицају са кривичним делом тероризма из члана 125 ОКЗ, кажњиво по члану 139 став 1 ОКЗ и кривично дело убиство у покушају из члана 47 став 1 КЗС у вези члана 19 ОКЗ, а окр. Симовић Милош, Константиновић Нинослав, Симовић Александар, Милисављевић Владимир, Калинић Сретко, Јуришић Милан, Крсмановић Душан, Пејаковић Саша, Безаревић Бранислав и Тојага Жељко кривично дело убиства представника највиших државних органа из члана 122 у стицају са кривичним делом тероризма из члана 125 ОКЗ помагањем у вези члана 24 ОКЗ, кажњиво по члану 139 став 1 ОКЗ и кривично дело убиства у покушају из члана 47 став 1 КЗ РС у вези члана 19 ОКЗ,

Окр. Милорад Луковић, Крсмановић Душан, Јуришић Милан, Милисављевић Владимир, Милош Симовић и Александар Симовић,

- током 2002. године у намери угрожавања уставног уређења и безбедности СРЈ, а све ради остваривања основних циљева криминалне организације да изазивањем експлозија, које су биле праћене тешким разарањима и изазивњем опасности за живот људи створе осећање несигурности код грађана на тај начин што су на иницијативу и на предлог окр. Луковића и пок. Душана Спасојевића да ЈСО и криминална организација Спасојевића демонстрирају силу коју би актуелна власт видела у ноћи између 20. и 21.12.2002. године у Земун Пољу, маскирани тзв. фантомкама, дошли путничким аутомобилима на којима су Милисављевић Владимир и Јуришић Милан налепили лажне цивилне и полицијске таблице које је набавио окр. Симовић Милош, као и пиштоље и аутоматско оружје да би по претходном договору опремљени радио станицама које је за ту прилику набавио пок. Повић, у круг предузећа ушли «полицијским аутомобилом» Симовић Милош, Миленковић Дејан, Јуришић Милан и Милисављевић Владимир, и употребом силе разоружали чуваре Батанац Светозара, Ристић Крунислава, Тодоровић Слободана и Стојадиновић Драгослава, а када су за њима другим аутомобилом са лажним таблицама које је за ту прилику набавио Сувајцић, у круг предузећа ушли Крсмановић Душан и Симовић Александар и телефонском везом јавили окр. Луковић Легији да је простор «чист», окр. Луковић је заједно са неколико чланова ЈСО-а ушао у круг предузећа и на 10 радних машина за постављање асфалта предузећа «Дифенс роуд»

Председник већа: Колега то нам је у оном раздвојеном предмету, где је «Дифенс роуд»?

Заменик Специјалног тужиоца: Раздвојено?

Председник већа: Да.

Заменик Специјалног тужиоца: Извините.

Председник већа: Ништа.

Заменик Специјалног тужиоца: Треба ли сте пре да реагујете. Ја сам се занео.

Председник већа: Добро.

Констатујемо да је оптужница изворно прочитана. Да наставимо са саслушањем окривљених.

Констатује се да су странке сагласне да се окривљени не изводе из суднице приликом давања исказа јер остају при раније датим исказима пошто немају шта да додају.

САСЛУШАЊЕ ОКРИВЉЕНИХ

Позивам првоокривљеног Милорада Улемек-Легију, да приступи за говориницу.

Добар дан.

Опт.Улемек Милорад: Добар дан.

Председник већа: Да вас упознамо са вашим правима у току кривичног поступка, ако сматрате да је потребно да вас поново упознајемо са тим правима, или знате оно што вам је већ раније речено у току поступка. Упознаћу вас...

Опт.Улемек Милорад: Извините што вас прекидам. Нема потребе у претходном поступку, претходни председник већа већ ме упознао тако да, ако се нешто у међувремену није изменило.

Председник већа: За сада није још нисам, што би ступило на снагу. Добро. Најпре сам дужна да вас питам сходно одредби чл. 320 ЗКП-а, да ли сте разумели ову оптужницу коју је прочитао Специјални тужилац?

Опт.Улемек Милорад: Па, ја оптужницу јесам разумео, али сматрам да данашњем чињеничном стању она је нетачна и мислим да оваква једна оптужница, после свега оног што смо чули овде за три године не одговара данашњем чињеничном стању, а с обзиром да смо видели да у нашем законодавству постоји пракса када се оптужница прецизира...

Председник већа: Само да вам кажем. Ви сте рекли прво да сте разумели оптужницу, а онда након тога имате право да се изјасните о свакој тачки оптужнице и да се изјасните да ли признајете да се

извршили дела за која сте оптужени и да ли признајете кривицу, а потом изнесите своју одбрану у слободном излагању.

Опт.Улемек Милорад: На ово ваше питање, само да се изјасним да нисам крив ни по једној тачки оптужнице. Оптужницу сам разумео као што сам већ рекао.

Председник већа: Да ли имате нешто ново да нам кажете што до сада нисте рекли, а што сте већ рекли након ваше предаје, ви знате да је био претрес 10.јуна па после смо почели саслушање 14-ог па надаље и завршено је негде 05. септембра 2004. године.

Опт.Улемек Милорад: Па што се тиче, све што сам ја изјавио овде значи да кажем на почетку мог појављивања у судници ја за сада немам ништа да додам, али би желео да кажем неколико ствари, а које су везане за читање оптужнице коју је прочитао господин Јован Пријић, с обзиром да ја у оном првом делу нисам био присутан, та оптужница је читана без мог присуства. Ако дозволите?

Председник већа: Изволите.

Опт.Улемек Милорад: Оно што сам мало пре рекао, значи сматрам да ћу да наставим тамо где сам стао. Сматрам да је заменик Специјалног тужиоца господин Јован Пријић, могао бар да се удостоји толико и да ову оптужницу коју је данас прочитао, а с обзиром да сви учествујемо у овом претресу већ три године, ја нешто мање, могао бар да прецизира и исправи бар неке елементарне грешке и нека стања која смо ми утврдили чињенично да нису онако како јесу. Један мали детаљ, моје презиме је Улемек, није Луковић, што је тужилац имао сасвим довољно времена да га је то интересовало наравно да измени тај један детаљ. Наравно то је небитно за сам поступак, али то само говори о томе колико је тужилац заиста заинтересован и колико он прати све ово што се догађа у овој судници. Занимљиво је да како је тужилац мало пре рекао да се мало занео, што ја потпуно разумем да се занео, и ако је овде јасно и гласно речено да је овај поступак раздвојен и он је раздвојен колико је мени познато још пре две године. Тужилац се чак није ни удостојио да ни на том пољу уради нешто по питању оптужнице и да се припреми за суђење. Можда он сматра да то није битно. Да ли је то битно или не, ја нећу да улазим у то. То остављам вама као већу, али то само јасно показује и указује слику како и на који начин ради тужилац. Ја сам овде приметио док је тужилац читао ову оптужницу пар неких детаља за које се ми оптужујемо, па ћу ја само навести због тога што смо у досадашњем претресу и ако је тужилац имао довољно времена да унесе све доказе који су били на располагању и више пута је одговорио

на питање претходног председника већа господина Марка Кљајевића да ли има још неких додатних доказа, да нема, овде сада у овој оптужници појављују рецимо неки детаљи као што су да је пушка набављена рецимо из ЈСО. Међутим, ми за сво време оног да тако кажем претходног претреса нисмо значи видели ниједан једини доказ нити једног јединог сведока који је рекао да је пушка набављена из Јединице за специјалне операције. Даље, овде се помиње да је наводно Звездан Јовановић ушао у некакав стан и да је одатле извршио наводни атентат на Премијера др. Зорана Ђинђића. Међутим, ми у свим овим списима и у целом овом досадашњем претходном суђењу нисмо чули да се ту ради о никаквом стану него се јасно ради о некаквој канцеларији бар по ономе што је та нека наводна брзоплета истрага утврдила. Такође се помиње да је овде окривљени Безаревевић припадао личном обезбеђењу Премијера Ђинђића, а овде је утврђено да то није тачно и да он није био у личном обезбеђењу Премијера Ђинђића осим ако тужилац не сматра да су сви радници БИА били лично обезбеђење Премијера Ђинђића. Значи ово су само неки детаљи које намерно помињем управо да бих указао да некакво тренутно стање у којем се ми сада налазимо не одговара оптужници која је прочитана, која је вероватно рађена за оне актуелне тренутне политичке потребе и која је направљена уз толико помпе. Међутим, ја сада нећу говорити о томе јер мислим да није ни време, ни место, не желим да злоупотребљавам ову говорницу.

Председник већа: Добро. Имате ли још нешто да кажете?

Окр. Милорад Улемек: Не.

Председник већа: Хвала. Има ли питања за оптуженог?

Констатујем да заменик Специјалног тужиоца и пуномоћници оштећеног немају питања.

Да ли одбрана има питања?

Одбрана нема питања.

Хвала. Можете се вратити на оптуженичку клупу.

Позивам другооптуженог Звездана Јовановића да приступи говорници.

Дужна сам да вас поучим о вашим правима у току поступка или ви знате пошто сте све време овде у поступку три године. Да ли је потребно да вас подсећам на та права која имате у току поступка да све што

изјавите пред судом може се употребити као доказ против вас, да сте дужни да ангажујете браниоца, имате свог браниоца, да не морате износити одбрану?

Окр. Звездан Јовановић: Већ сам поучен и сасвим сам добро разумео.

Председник већа: Молим?

Окр. Звездан Јовановић: Већ сам поучен и сасвим сам добро разумео сва права.

Председник већа: Добро. Онда се изјасните да ли сте разумели наводе оптужнице и да ли сте извршили кривична дела која вам се оптужницом стављају на терет и признајете ли своју кривицу?

Окр. Звездан Јовановић: Разумео сам ово што је прочитао Јован Пријић. Све сам добро разумео. Што се тиче навода из оптужнице, они су апсолутно нетачни.

Председник већа: Хоћете ли износити одбрану и одговарати на питања евентуално?

Окр. Звездан Јовановић: С обзиром да је овде присутни Јован Пријић учествовао у фалсификовању доказа који су овде изнети пред овај суд, или фабриком, назовите како то хоћете, ја ћу сачекати да моја одбрана и ја изнесемо одређене доказе и изведемо овде пред суд, па у том случају бих уколико овде нешто не буде јасно.

Председник већа: За сада више не?

Окр. Звездан Јовановић: За сада више не.

Председник већа: Хвала. Можете се вратити на оптуженичку клупу.

Изволите.

Адв. Ненад Вукасовић: Ја се извињавам председнице, само да одговори на питање оно ваше, а то је да ли признаје кривицу или не. На то није одговорио.

Председник већа: Молим?

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли признаје кривицу или не, то је ваше било последње питање у оквиру овога.

Окр. Звездан Јовановић: Апсолутно не. Рекао сам да је то нетачно апсолутно нетачно.

Председник већа: Имате ли нешто да додате у односу на оно што смо ми раније извели као доказ током поступка?

Окр. Звездан Јовановић: Имаћу председавајућа. Рекао сам.

Председник већа: Касније?

Окр. Звездан Јовановић: Да. Када будемо неке доказе извели овде пред овај суд. Касније. У сваком случају ћу имати тек тада.

Председник већа: Добро. Хвала. Вратите се на оптуженичку клупу.

С обзиром да Звездан Јовановић ни данас није изнео своју одбрану него је изјавио да ће то учинити неком другом приликом, веће је донело раније решење у ранијем саставу да се чита његова одбрана која је дата на записнику пред овлашћеним органима МУП-а Републике Србије.

Да ли сте сагласни да сада учинимо то исто?

Специјални тужилац, пуномоћници оштећеног сагласни.

Адв. Ненад Вукасовић: Ја остајем као и раније при оном свом ставу када је први пут донешена та одлука да се противим читању те изјаве, а веће ће да одлучи у коначном, али се ја лично као бранилац противим да се и данас чита та изјава као што сам био против и чини ми се тамо 20 и не знам којег децембра.

Председник већа: Хоћете ли да читамо то све или да констатујемо да смо прочитали?

Адв. Ненад Вукасовић: Ја се противим уопште читању. Према томе противим се и да се констатује да је прочитана. Сада уопште као извођење доказа јер то је мој став био и онда као и данас у погледу те дате изјаве.

Председник већа: С обзиром да оптужени Звездан Јовановић није изнео одбрану током овог кривичног поступка, да је претрес почео из почетка,

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

Да се изврши читање записника о саслушању осумњиченог Звездана Јовановића датог дана 7.4.2003. године пред овлашћеним радницима МУП-а Републике Србије.

Председник већа: Приступам читању.

«Република Србија, Министарство унутрашњих послова, Управа за борбу против организованог криминала, дана 7.4.2003. године. Записник о саслушању осумњиченог састављен дана 7.4.2003. године у службеним просторијама Управе за борбу против организованог криминала у Београду по предмету кривице осумњиченог Звездана Јовановића из Београда, због кривичног дела из члана 122 КЗ Југославије у вези члана 125 КЗ Југославије на основу члана 226 став 9 Закона о кривичном поступку. Присутни су овлашћено службено лице Родољуб Миловић, државни тужилац Александар Милосављевић, осумњичени Звездан Јовановић, бранилац Весна Радомировић и записничар Дадић Гордана. О саслушању обавештен је Окружни државни тужилац у Београду дана 7.4.2003. године у 20,00 часова који присуствује саслушању осумњиченог. Започето у 20,15 часова. Име презиме – Звездан Јовановић. Матични број – 1907965782825. Име оца – Радомир. Девојачко презиме мајке – Дашић Станица. Рођен у Пећи, општина Пећ 19.7.1965. године. Станује у Београду, улица Марка Ристића број 3. Држављанин СЦГ. По занимању полицајац. Ожењен. Писмен. Завршио средњу металску школу. Војску служио у Кумбору. Одликован више пута. Власник стана у којем живи. Да ли је и када и зашто осуђиван, да ли је и када изречена казна – није. Осумњичени је поучен о својим правима у кривичном поступку, пре свега о праву на браниоца, да није дужан да изнесе своју одбрану, нити да одговара на постављена питања. Након тога осумњиченом је саопштено да му се ставља на терет постојање основане сумње да је извршио кривично дело убиства представника највиших државних органа из члана 122 КЗ Југославије у вези кривичног дела тероризма из члана 125 КЗ Југославије, да има право да ангажује браниоца који ће присуствовати његовом даљем саслушању, да није дужан да без браниоца одговара на

постављена питања и пошто су му предочена права прописана чланом 5 и чланом 228 став 1 Законика о кривичном поступку, пошто је упозорен у смислу члана 13 став 3 Законика о кривичном поступку у присуству адвоката Весне Радомировић којег му је обезбедио МУП Републике Србије по службеној дужности, а уз његову сагласност и пошто му је омогућен поверљив разговор са браниоцем пре саслушања у смислу члана 75 став 2 Законика о кривичном поступку па упитан шта има да наведе у своју одбрану изјави:

«Од 1991. године сам у Јединици за специјалне операције, па до краја 1995. године односно почетка 1996. године када сам због конфликта са Франком Симатовићем напустио јединицу и био нераспоређен. Не сећам се тачно које године, вероватно 1997. године био сам позван да обезбеђујем Френкија Симатовића и Јовицу Станишића па сам до пред крај 1997. године радио као њихово лично обезбеђење. После тога одлазим у Дечане. Кад је мајор Саша Јовановић погинуо пребачен сам за помоћника команданта у ЈСО. Доласком Радета Марковића 1999. године смењен сам, а након тога ангажован на Тари са задатком да прикупљам резервни састав. Са новим замеником команданта Ђурчића нисам био у добрим односима јер сам га знао као лошег ратника, а када је Легија Милорад Луковић смењен позвао ме је Маричић који ме је поставио за помоћника команданта за резервни састав. Руководећи састав јединице чини командант, помоћници за безбедност, оперативне послове, логистику и резервни састав. У међувремену су ме задуживали за озбиљније послове који захтевају искуство и способност. Маричића ценим. Добар је момак али је у јединицу дошао у незгодно време јер је Легија још увек имао уплива у јединицу самим тим што је он створио део јединице. Био је у позицији да нам помогне и око обуке, набавке и давао нам је литературу потребну за обуку. По чину сам мајор. Око побуне јединице убеђен сам да смо били изричитии у захтеву да се не хапсе људи ратници и да се не воде у Хаг, а ја сам био један од заговорника такве идеје. Не знам да ли је тај случај искориштен за нешто друго али мене је хапшење браће Бановића у коме сам лично учествовао са Гумаром, Јовић Бошком, Енцом, Рокијем и Савићем погодило и био сам разочаран због тога. Пре задњих догађања везано за Зорана Ђинђића нисам учествовао у ликвидацијама, нисам био понуђен, а за отмице и сличне криминалне радње нисам ни знао да их је починила криминална група Душана Спасојевића. Зорана Ђинђића, председника Владе РС ликвидирао сам лично. 10-так дана пре одласка на Копаоник ја сам био са Легијом који ме је обавестио да ћемо имати великих проблема за Хагом, што је наводно сазнао од неких људи као и то да ће јединица да буде растурена уз напомену да ћемо се видети и чути. У тим разговорима Легија Милорад Луковић није био конкретан само ми је дао до знања шта ће да се деси. Однос између Легије и мене је

крајње коректан јер се знамо од 1994. године. Знали смо се само кроз посао, односно ратовање. Предпостављам да је Гумар након свог постављења на место команданта од Легије добио препоруку да ме постави на место помоћника команданта. Мислим да смо између 10. и 12.2.2003. године отишли на Копаоник где сам од Шкене позван телефоном да дођем у Брзеће. Знао да је Шкене први Легијин човек радио је код њега и у обезбеђењу. Сви знају па и Легија да сам један од најспособнијих људи у руковању оружјем и физички сам спреман. Када сам дошао у Брзеће Шкене ми је рекао да је Легија послао човека да се договоримо. Када сам изашао из ципа у њега је сео Шкене а ја сам сео у друго возило у којем је био Кум Луковић Миле кога сам познавао као Легијиног пријатеља са неког рођендана у Земуну. Луковић Миле Кум ми је тада рекао да га шаље Легија који тражи од мене да након што нешто одраде сакријем неке људе. Ја сам захтевао да се чујем са Легијом. Сутрадан ме је опет позвао Шкене. Отишао сам у Брзеће где сам затекао Душана Спасојевића и Кума Луковића који су били у неком «БМВ». Рекли су ми да треба хитно да идем у Београд и да је Легија рекао да поведем и Жмигија Тојагић Жељка који је по мом наређењу пошао у Београд. Након тог договора ја се враћам на Копаоник, виђам се са Гумаром и говорим му да имам проблем у Београду где се појавио неки човек који се лажно представљао као Јовановић Звездан, да вара људе, да треба да пронађем тог човека и да ми треба Жмиги. Гумар и део јединице који је на обуци остају а Жмиги и ја касно у ноћ стижемо у Београд. Било је то дан или два пре повратка Премијера са Копаоника. Теломоном који ми је дао Душан Спасојевић у којем је био укуцан његов број, чини ми се марке «Алкател» позвао сам Спасојевића након чега је по мене и Жмигија дошао Кум Луковић који нас је одвезао у стан у Београду који су шифровано назвали «десетка», а који се налазио у близини хотела «Хајат». Са Кумом Луковићем по нас је дошао још један човек. Знао лик. Миша се зове. Мислим да су дошли «Пежоом» или «Фијатом». Тамо у том стану «десетка» са нама су били Кум Луковић и Миша. Чини ми се да се презива Симовић који је након тога отишао. Ујутру је дошао Спасојевић и причао да морамо да убијемо Зорана Ђинђића. Ја сам инсистирао да се претходно видим са Легијом. Спасојевић након тога одлази. Опет се враћа и каже ми да треба да ме вози у стан «тројка» који се налази негде преко пута Сава центра у склопу оних зграда не знам тачно где. У стану «тројка» затекли смо Легију, тако да смо ту били Душан Спасојевић, Легија и ја. Легија је био упоран у тврдњама да смо на списку за Хаг он, ја, Рајо Божовић, Прица и Жика Ивановић као и још 15 официра војске и полиције тако да следи хапшење комплетне команде и да због тога хитно морамо да кренемо у реализацију, односно да убијемо Ђинђића. По његовим речима прво је требало да се расформира јединица крајем априла или почетком маја ми да будемо ухапшени. Мене је све то погодило, био сам разочаран,

поготову делом приче да ће јединица бити расформирана, а беретке бити распоређене по Жандармерији и осталим организационим јединицама. Легија је напоменуо да је полиција намерно ангажовала човека који се лажно представљао као Јовановић Звездан и варао људе да би мене дискредитовали. Нисмо дуго причали. Душан је само повремено излазио и улазио, ја сам га схватио само као Легијиног човека не размишљајући о његовом понашању. Легија је инсистирао да Зоран Ћинђић из наведених разлога мора да буде убијен да би на тај начин дошло до таквих промена у земљи, њеној безбедности, да би се тиме зауставили процеси испоручивања Хагу. ЈСО не би била распуштена већ искориштена према одређеном плану и тражио је моје мишљење. Ја сам му рекао ако тако мора да буде пристајем. Није ме интересовао никакав новац нити бих то урадио због новца али због интереса јединице бих. Ту акцију Легија је назвао «Стоп Хагу» говорећи да ће то да се заустави да ће бити лепљене плакате по граду, али мислим да није имао намеру да ме искористи иако сам велики противник суђења у Хагу и себи не бих могао да дозволим да ме развлаче свакакве европске вуцибатине. Јесам за суђење у Србији, Србија је моја земља али у Хаг нећу. Не знам, то је било дан пре или јутро на дан повратка Ћинђића са Кобаоника. Они су већ припремили убиство и речено ми је да ће Спасојевићева екипа да ми буде логистика. Слабо познајем и Спасојевића и његову екипу али мислим да сам једном или два пута био у Шилеровој улици. Багзија сам знао од раније јер сам са мојим кумом Прегом, неколико пута био у Котобањи где је Прего требао нешто да заврши тако да сам виђао Багзија којег сам схватао као обичног потрчка. Ту у том стану Легија и ја смо дефинисали акцију која се сводила на то да се Ћинђић убије зољама на узвишењу из правца Бубањ потока према Београду. Ја сам отишао на то место. Сигуран сам да су они имали неког човека који је радио Ћинђићеву пратњу још од Кобаоника. Пре одласка на то узвишење одакле је требало да се пуца отишао сам у стан «десетка» и наредио Жмигију који ме је увек слепо слушао, да треба да се убије Зоран Ћинђић. Договор приликом тог покушаја је био да нема никаквог звања телефоном. План је био да са два припремљена камиона људи на ауто путу блокирају, односно успоре колону да би смо ми могли да пуцамо зољама. То место је на брду при самом крају узвишења. Жмиги и ја смо требали да пуцамо зољама, а Кум Луковић и још један, не знам који, нити ми је било важно у том моменту су требали да буду аутоматичари, односно да пуцају аутоматским пушкама у случају да нам запрети нека опасност. Међутим, јављено је да је у првом ципу Зоран Ћинђић, у другом пратња, у трећем ципу жена и деца Зорана Ћинђића и то је био разлог да инсистирам да се одустане од овакве акције. Тада нисам видео зоље, али касније када сам их видео неке од њих су биле још увек у целофану. Не знам где су набављене. Када сам чуо да су жена и деца у трећем ципу одустали смо од акције а ја сам само погледом пропратио

колону која је била без контра пратње. Обезбеђење је било лоше организовано у шта нисам могао да верујем. Ми се повлачимо иначе ка том месту, узвишењу. Мене је довезао Дућа, а Жмиги је био са Кумом Луковићем у колима. Када смо се враћали назад Кум Луковић је пропратио Ђинђићев ауто до града, било је више људи у пратњи. Мислим три аутомобила и два камиона. Имали су и два возача са возилима који су били лоцирани пре планираног места за блокаду, ближе Београду. Тако да је био омогућен покрет ка Београду. Враћамо се у стан «десетка». Тражио сам да се видим са Легијом. Два дана након доласка у стан вратио сам Жмигија назад на Копаоник. Жмиги се не знам кад, опет вратио. Ја сам остао у стану «десетка» до следећег покушаја. У тај стан су повремено долазили Аца, Миша, Багзи, Кум Луковић и Сретко. Ону Љиљу о којој стално причају никад нисам видео. У стан је долазио и Дуле Крсмановић и Душан Спасојевић а Јуришића сам тек касније видео. Не знам када. Чини ми се код паркинг места у оној улици где се налази она зграда одакле сам пуцао у Ђинђића. Владу Будалу виђам први пут на ауто путу у граду код овог другог покушаја. Оног Ђуру сам видео само када ме је возио из стана до Команде, а Нина виђам при атентату. Договарамо се за ауто пут, они су гледали, давали предлоге. Место је било идеално. Узвишица на платоу. Зараван, био је снежић остали су трагови. Није требало да се пуца са моста, оног прелаза већ са платоа. Сви смо били спремни. Зоље су у колима које су биле у гаражама у неким дугачким гаражама и видео сам тај сиви «Ауди». Носио сам рукавице и гледао зоље. Неке су биле још нераспаковане. Скинуо сам те целофане. Договорили смо се да идемо малим возилима. Чини ми се неки «Пежои» и «Пунта». Ауто ће бити паркирана на платоу у непосредној близини места одакле смо планирали да пуцамо. Између покушаја код Бубањ Потока и овог другог покушаја на ауто путу је прошло 3 до 4 дана. Нисам сигуран нити сам водио рачуна о томе али мислим да сам у међувремену ишао једном и на Копаоник. Сигуран сам да их је неко обавештавао о сваком покрету Ђинђића а ја сам контактирао само са Кумом Луковићем који је нешто трезвенији од осталих припадника ове групе. Из зоља са тог платоа, у непосредној близини новоизграђене спортске хале требали смо да гађамо ја и Жмиги, а Кум Луковић и Сретко су били аутоматичари, а на самом месту планираног пуцања била су два возача у колима. Два камиона су била спремна. То јутро, односно претходне вечери у стану «десетка» били смо ја, Жмиги, Кум Луковић а један младић је доносио храну. Припрема је била већ обављена. Кум Луковић ме је позвао телефоном и каже ми да акција почиње сутра. Пре акције ми смо се возикали колима по крају. У једним колима смо били Кум Луковић и ја, а у другим Сретко и Жмиги. Мој и Кумов ауто је возио Аца али нисам сигуран. Била су то два мања аута. У сваком ауту су биле по три зоље и један аутомат. Неко јавља Куму Луковићу телефоном. Долазимо на

место пуцања. Ја видим саобраћајну гужву, то би био масакр. Гледам колона Ђинђића пролази. Чује се шкрипа. Багзијев камион стаје јер му се препречило неко ауто. Пропада акција, а ми у кола враћамо торбе. Мислим да нас нико није запазио. Одлазимо у те гараже, а зоље остају у колима. Ја, Жмиги, Кум Луковић и Сретко одлазимо у стан «десет». Инсистирам да дође Легија јер се нисам сложио са оваквим планом због беспотребних жртава. Легија долази после подне. У стану је и Спасојевић, Кум Луковић, Миша, Сретко, Легија и Жмиги. Дућа стално прича телефоном, не знам ским али стално спомиње Багзија. Ја и Легија смо разговарали. У једном моменту Легија и ја смо се сложили да идемо један на један снајпером, јер је то много боље због жртава. Инсистирао сам на локацији за пуцање даљине 200 до 250 метара обећавши Легији да могу то да звршим једним метком. Десет дана не идем кући. Свако јутро идем у Сање Живановић у команду ЈСО. Спавам у свом стану. Ови траже бољу локацију. Сви су у неким својим филмовима. Помињу опет зоље, а ја наглашавам да зоље не долазе у обзир. Сваки дан ме зову да погледам неко ново место које су изабрали за пуцање. Прво место је било на неком унутрашњем паркингу неког Савезног министарства у близини задње позиције пуцања али то место није било добро. Након тога су говорили да Ђинђић иде на Калимегдан. Помињали су неку Чумићеву, знали су куда се креће. Након тога су изабрали неку локацију код неке бабе горе у неком стану. Локација је била идеална. Једном смо били испред Савезне Скупштине где је била идеална позиција за пуцање из кола. Били смо у неком затамљеном «Пасату» али да сам пуцао убио бих неког новинара. Ја одустајем. Са мном је био Аца. Мислим да на том првом заседању у Савезној Скупштини није био Ђинђић. Што се тиче самог атентата пушку су донели Дућа или Легија. Нисам сигуран да је из Јединице. Пробао сам је, односно упуцао на 200 метара на Фрушкој Гори. Знао које је то место на Иришком венцу, па нека стаза, ту сам био са Кумом Луковићем на упуцавању. Ишли смо «БМВ»-ом. Не знам тачно када. Први пут ми је Дућа донео пушку «22 магнум» малокалибарску која је била за краће дистанце, а донели су је у стан «десетка». Одбио сам ту пушку. Ова из које је пуцано била је одлично упуцана. Не знам ко је то урадио. Када сам је проверио на Иришком Венцу био сам задовољан. Можда су неки људи чули пуцањ, али нисам сигуран. Багзија нисам након догађаја код дворане Лимес више виђао или можда јесам једном. Пушка из које сам пуцао у Зорана Ђинђића је добра. У оквир стаје 20 метака, а у црној торби је било још два паковања «Винчестер 308». Ја сам одабрао класично шиљато зрно «308 Винчестер». То је најобичнија муниција. Они након неуспелог покушаја код Савезне скупштине и даље траже погодно место за пуцање. Сви учествују у тражењу. Када су пронашли место то је супротна позиција од места са којег сам пуцао. Када сам ишао да погледам то место у стану су били Нино и Дуле Крсмановић. То је кров зграде који гледа на сам

улаз. Мене је за то место обавестио Кум Луковић. Једном нам баба није отворила врата, а после иду Нино и Дуле Крсмановић. Ја када долазим даљину мерим мерачем даљине који ми је тада био у службеном ауту, а којег сам вратио у јединицу или команду нисам сигуран. Можда сам га вратио шефу снајперског тима. Тај мерач је дуго код мене био. Место са крова терасе код бабе било је идеално. Тачно 230 метара. Видела ме је баба. Имао сам јакну и качкет. Не знам који качкет. Ја никада нисам носио комбинезон. Имао сам црну јакну, фармерке и ципеле, а нисам носио наочаре сем када сам улазио. Баби сам се представио као шеф. Задржао сам се 2 до 3 минута. Мали Душан и Нино су заговарали бабу док сам ја мерио, а када сам видео која је даљина отишао сам. Међутим, када смо требали да се лоцирамо на ту позицију неко је рекао да се много распитују станари у вези те кабловске телевизије тако да смо одустали од тога места. Тај даљиномер је марке «Бушнел 1000». Другу локацију одакле сам и пуцао проналазе Нино и још неко. Нисам сигуран. Звали су ме. На улазу је био портир. Нино и Аца су носили каблове и кесе са фарбом. Ушли смо без проблема. Мислим да је фарба остала горе. Сателитски тањир који су носили у стан код бабе овог пута нису носили. Ту сам видео да је заиста идеално место. Чекали смо три дана. Дођемо око 10 сати ујутро и ту будемо до два три сата поподне. Нико није у ту просторију улазио. Чекамо јављање Кума Луковића. Сви остали су у пратњи. Мене возе «Пасатом». Возач је Влада Будала. Поред мене су били Аца и Нино. Имали смо стално паркиран аутомобил који је чувао паркинг место а возио га је Јуре. Када ми дођемо колима Јуришић склони свој ауто, Нино плати паркинг, оде горе до те просторије и ако не зове ми идемо. Аца је носио пушку у црној торби и у некој кеси алат. После тих пар одлазака на то место ми идемо у стан «тројка». Легију сам видео још пар пута али врло кратко. Он ми говори да је све већ припремљено. Сећам се да ми је чак говорио и пре одласка Шешеља у Хаг да ће овај морати да иде тамо. Влада Будала остаје у колима. Доле су Кум Луковић и ови на обезбеђењу, вероватно са Сретком. Нисам сигуран где су остали. Телефон за везу је био код Аце, а јављали су Миша и Кум Луковић. Доле су већ били паркирани аутомобили. Прозор је отворен и стављено је шарено ћебе тамније боје. Не знам ко је донео то ћебе. Ја сам седео у некој фотељи. Ништа нисмо јели само сам ја пушио и цигарете гасио у некој кутији коју сам држао у џепу. Можда ми је испао један пикавац. Пушио сам «Давидов». То је нека просторија на првом или другом спрату. Ми само уђемо и затворимо врата. На том спрату имају и једна или две канцеларије. Чују се гласови. Пушка је извађена, наслоњена поред мене и не види се ако неко уђе. Аци јављају да Ђинђић стиже. Ја седам на столицу, не могу ме видети. Џев само мало вири. Долази колона. Зауоставља се Ђинђићев ауто, а момак из обезбеђења износи штаке. Не могу да пуцам од тог момка. Тек се ствара позиција за пуцање кад Ђинђић долази близу улазних врата. Чудно је

окренут, некако са стране. Не знам тачно која је његова позиција али то је делић секунде, моменат за пуцање. Пуцам једном, хоћу да потврдим погодак, пуцам други пут. Не знам како је повређен тај момак. Први погодак је сигуран. Није ми била намера да погодим тог момка, могуће да је ушао у путању другог метка. Нисам имао времена да гађам Ђинђићеву главу јер је врло кратко био откривен. Након пуцања, не знам где је пала чаура али сам тражио да Аца и Нино запале стан односно просторију. Крећем ка вратима, дајем пушку Аци, вадим пиштољ и приликом изласка видим портира и неку жену. Да ли им је било јасно да смо пуцали или их је збунило наше истрчавање. Ја сам у руци имао пиштољ, црну капу и црну јакну. Та јакна је остала у стану у улици Војводе Степе горе високо не знам који број. Њих двојица су имали чини ми се смеђе перике и наочаре које су имитација наочара за вид. Ужурбано смо изашли напоље. Не знам ко је носио пушку, а ко торбу. Мислим да је онај брадоња Нино исто имао пиштољ. Влада Будала је већ упалио ауто и тим аутом одлазимо према Бранковом мосту. Негде на средини моста било је чешање колима. Нисмо возили пребрзо. Пошто смо се возили «Пасатом» караван пушка је убачена вероватно у гепек. Када смо дошли до гараже ја сам из гараже изашао пешке и сео код Кума Луковића и Калинића у ауто, након чега одлазимо у неки стан изнад Аутокоманде, то је она широка улица вероватно Војводе Степе горе високо. У стану нема никога. Не знам где су остали после тога. Ми остајемо у стану. Нико не зове. Ја се ту купам. Ујутру долази Ђура, то је онај што је набављао станове. Мени остаје та црна јакна у којој сам био када сам пуцао, а коју ми је дао Кум Луковић. Ђура ме вози до команде. Сретко Калинић и Кум Луковић остају у стану. Ђура ме повезао између 9 и 10 сати неким мањим тамним аутом али је била гужва. Окрећемо се и спуштамо према хиподрому, а онда на Сењак. Мало даље од команде ја излазим из кола и пешке одлазим у команду. Гумару кажем да сам био заузет, а он ме ништа не пита. Договарамо се да увече идемо у Кулу. Нисам сигуран можда чак и следећег дана. Из Куле једно вече идем да видим жену и пољубим децу. Жмигија сам видео у Кули али ништа нисмо коментарисали. Имао сам осећај да ће све бити откривено. Када сам позван да дођем у МУП све ми је било јасно. Ни са ким се за то време из ове Душанове групе нисам чуо, нико од њих није долазио. За ово што сам учинио за ликвидацију Ђинђића није ми обећана никаква материјална корист. Ја за новац то никад и не бих учинио. Ја нисам криминалац. Напомињем да за ово што сам учинио нико из јединице и команде није знао нити је био умешан сем Жмигија који је по мом изричитом наређењу учествовао у томе. Ово убиство је за мене политичко јер сам сматрао да ће се тиме спречити даље слање ратника и истинских патриота за Хаг, да ће се спречити растурање ЈСО-а и Србије а због тога што је Хаг по мом мишљењу једна од највећих срамота историје Србије.»

Упозорен у смислу члана 177 став 1 Законика о кривичном поступку осумњичени изјави да жели да прочита записник. Записник је прочитао. Питања и примедби није било. Завршено у 22,00 часова. Оверавају потпис осумњиченог Звездана Јовановића, записничара Гордане Радић, овлашћеног службеног лица Родољуба Миловића, бранилац адвокат Весна Радомировић.»

Констатујем да је свака страница записника испод текста и на почетку странице потписана са потписом Звездана Јовановића.

Констатујем да је овај исказ у целости прочитан.

Има ли неко нешто да примети?

Констатујем да заменик Специјалног тужиоца нема шта да примети, као ни пуномоћници породице оштећеног.

Да ли има неко од бранилаца нешто да примети за читање овог записника?

Изволите.

Адв. Ненад Вукасовић: Нормално је да имам да ставим примедбу на ову изјаву која се састоји у следећем. Прошли пут сам говорио с тим што ћу сада само још додати да у овом конкретном случају адвокат Весна Радомировић није била присутна, да је против ње извршена дисциплинска мера Адвокатске коморе Београда. Следеће, апсолутну имамо тврдњу па чак и потврду овде саслушаног Милета Новаковића да се не враћам на Родољуба Миловића, а подсетићу вас, ви сте тада били у саставу већа и сигурно се сећате његових речи да је бележница коју је радио 4.-ог на ноћ када је саслушаван Звездан Јовановић и ова изјава од 7.-ог да се поклапају. На конкретно питање о којем оружју се ради, а колико видим овде да нема ни трага ни гласа о томе која је пушка у питању, који калибар и тако даље, него се само говори о «Винчестеру 308» муницији. Он је одговорио да има. Ја ћу вас само подсетити да сам тада рекао, а то и стоји у транскрипту да нема да чак ни он, говорим о Милету Новаковићу се није удостојио да прочита оно што је написано. Следећа ствар која је, овај записник о саслушању осумњиченог, а одбрана ће својевремено, мислим у наредном периоду и дати званично предлог за изузимање ове изјаве из списка предмета и да не може служити као доказ јер се у то време оптужени сада оптужени Звездан Јовановић налазио у стању противправног лишења слободе. То је под један. Под два, није имао решење о притварању зато што Родољуб

Миловић није потписао решење које му је уручено. Дакле он је без икаквог решења доведен у просторије Окружног затвора у Београду. Трећа ствар је оно што свакоме запада у очи, сада не желим уопште да елаборирам текст овај један који спада у категорију јако лоших криминалних прича коју је могао да смисли само неко ко нема искуства у томе, а подложен је некаквим политичким лицима. Ко је тај доћи ћемо и до тога. Ко је сачињавао ову белешку и писао овакве условно речено ово су једне најобичније глупости. О томе не треба расправљати. Друго, да вас подсетим само, за сат и по времена је седам страница написано. И као што видите, а и овде смо рашчишћавали па имамо чак признање, не признање него потврду и Родољуба Миловића и онога што је сам говорио како спада у ред најбољи полицајац на свету он и Миле Новаковић да овде нема ниједног питања ни подпитања. Како тужиоца Александра Милосављевића, бар није ни констатовано да није било питања од стране присутних. То су овако биле начелне, само усмено сада пред овим већем изнете примедбе на ову изјаву. У сваком случају одбрана ће и у писменој форми са овим доказима о којима сам говорио и о решењу које није потписано од стране Врховног суда да из стања, односно из неправда се не може извлачити право, али најважније је да је у моменту давања односно не давања него потписивања ове изјаве Звездан Јовановић није имао решење о притварању. И о томе ћемо рекао сам дати све званично. Али ово су само начелне примедбе на ово ваше питање да ли одбрана или бранилац имамо каквих примедби. Ето толико само да допуним и да се подсетимо и да је у међувремену Весна Радомировић кажњена у дисциплинском поступку. Према томе и ту је доказано да није присуствовала овом саслушању. Ето толико за сада, а у писменој форми ћу ја доставити да се ово издвоји из списка. Хвала вам.

Председник већа: Има ли још неко нешто да изјави?

Да ли има оптужени Звездан Јовановић?

Окр. Звездан Јовановић: Госпођо судија, ја бих пре свега само рекао да се ту уопште не ради о мојој изјави, да се ради о једној креацији у којој су учествовали Миле Новаковић, Родољуб Миловић, Аца Јовановић и овде присутни Јован Пријић. Чисто фалсификат који су ми натерали значи уценама и претњама да то потпишем. Ја бих вас да не улазим уопште у те детаље ја бих вас само замолио да обратите пажњу на датум односно време када је тачно наводно почела та изјава. У наредном периоду ћете видети у оном извештају из затвора да сам значи ако је по томе почело у 20,15 часова, видећете у оном извештају из затвора да сам из ћелије изведен у 20,30 часова. То је једна мала ситница која доказује све то. А одговорно тврдим овом већу да се ради о једној будаластој креацији овог злочиначког удружења.

Председник већа: Добро. Вратите се на оптуженичку клупу. Хвала.

Је ли има још неко нешто да примети?

Пуномоћник оштећених изволите.

Адв. Срђа Поповић: Ја не знам, није ми потпуно јасно је ли ово давање одбране ово што смо сада чули?

Председник већа: Ово што је Звездан Јовановић?

Адв. Срђа Поповић: Да.

Председник већа: Ставио је примедбу.

Адв. Срђа Поповић: Ја сматрам да он даје одбрану. И ако даје одбрану ја мислим да ми можемо онда да поставимо питања. Он би можда одговарао на њих. Али ја сматрам да је он овим што смо данас овде чули давао одбрану. То суд нека одлучи.

Председник већа: Колега је ли ви знате и прошли пут да се он укључио негде при крају доказног поступка када је почео да ставља примедбе и да оспорава оно што пише. Ми смо данас обзиром да није дао одбрану и да је рекао да неће да одговара на питања морали да прочитамо ово што је он дао пред органима МУП-а. Друго нисмо могли ништа да урадимо.

Адв. Срђа Поповић: Сматрам да је он изјашњавањем овде о овоме доказу дао одбрану и сматрам да ако је дао одбрану да...

Председник већа: Је ли ви желите њему да поставите питање?

Адв. Срђа Поповић: Да.

Председник већа: Изволите. Звездан Јовановић да се врати да видимо да ли он жели да одговара на питања учесника у овом поступку. Хоћете ли прво да поставите питање?

Адв. Срђа Поповић: Да. Где сте се ви налазили 12. марта у тренутку када је извршен атентат?

Председник већа: Ја сам вас упозорила да...

Окр. Звездан Јовановић: Госпођо судија, ја ћу врло радо у наредном периоду пружити могућност дотичном господину да ми поставља питања. Ја вас молим да као што сам рекао да сачекамо да изведемо неке доказе.

Председник већа: Данас не желите да одговарате на питања?

Окр. Звездан Јовановић: Не за сада.

Председник већа: Добро.

Адв. Срђа Поповић: Хвала лепо.

Председник већа: Вратите се на оптуженичку клупу.

Јавио се за реч оптужени Улемек.

Окр. Милорад Улемек: Госпођо председавајућа, ја бих замолио пре него што изнесем примедбе ако могу да се консултујем са својим адвокатом.

Председник већа: Изволите.

Окр. Милорад Улемек: Ставићу своју примедбу на ову изјаву. Ја имам примедбу на ову изјаву јер сам данас готово апсолутно сигуран да ова изјава није потекла од Звездана Јовановића. Као што је рекао његов браћеник адвокат Вукасовић, извињавам се бранилац, овде имамо једну изјаву која је просто дата у даху и просто ми је невероватно да у једном таквом узимању изјаве од једног лица које наводно признаје да је извршило један такав злочин нико од свих присутних који се налазе на том записнику о давању изјаве није поставио једно једино питање. Ако пажљиво анализирамо ову изјаву можемо да видимо из њеног контекста да како њен ток иде тако је очигледно да су њему у тој изјави изгледа убацивана нека питања и неки одговори али то нигде није констатовано. Овде постоји много детаља за које лако може да се утврде, значи то је већ сада чињенично стање с обзиром да смо овде имали низ сведока који су говорили о свему ономе, извињавам се, што се дешавало тог дана. Ја могу да кажем да Звездан Јовановић кога познајем како је он сам рекао од 1994. године никада као један војник професионалац који је дрливан под строгим војним и дисциплинским условима не би употребио реч аутоматичари. То је очигледно реч полицајца или неког ко је правио ову изјаву, а све у дослуху са одређеним ликовима данас такозваним сведоцима сарадницима и вероватно и пре 12. марта направили неке

одређене комбинације са полицијом односно са тужилаштвом. Звездан Јовановић би употребио реч борбена подршка. Звездан Јовановић никада не би пушку која има оптички нишан називао пушком. Он би је назвао снајпер. Како је сам рекао значи да је био у тој изјави један од најобученијих не знам и најспособнијих људи, ја то могу слободно да кажем да ни то није тачно. Тако да сам сигуран да те речи нису речи Звездана Јовановића. Даље, оно што могу да приметим је то да се у овој изјави наводно његовој, значи то наводно морам стално да апострофирам, да не би овде био погрешно схваћен, помињу два доласка Душана Спасојевића и Шкенета на Копаоник. Ми смо овде саслушавали сведока Шаре Ненада који је овде доследно изјавио да је на Копаонику био само један једини пут. Мени није јасно иако је та изјава прочитана овде у јавности на глас пред свима, иако су сви значи односно заинтересована страна да ми овде будемо осуђени имала ту изјаву пред собом није било постављено питање и није било указано на те противречности. Даље, оно што је занимљиво односно што је веома занимљиво, ми овде имамо изјаву на 7 страна. Звездана Јовановића су испитивали како су то овде сами рекли значи у овој судници за овом говорницом најбољи полицајци у овој земљи. Да ли су они најбољи или нису ја у то нећу да улазим ни да спорим. Али је веома симптоматично иако је нелогично да ви имате осумњиченог за убиство Премијера Владе који вам признаје да је то урадио и објаснио је околности. Ви сте пре тога пронашли пушку са којом је изршено односно за коју сумњате да је из ње пуцано на Премијера покојног Зорана Ђинђића и ви као такав један полицајац како сами себе представљате нисте упитали ниједан једини пут вашег осумњиченог па добро која је то пушка била или ако је већ осумњичени тако нашироко причао у свом слободном излагању и признавао то дело нисте ни ту пушку показали и рекли да би ви као полицајац били сигурни, да би могли да поткрепите вашу истрагу са што бољим доказима, нисте му рекли добро, да ли је то та пушка. Значи то су само неки детаљи који указују на то да се изјава Звездана Јовановића не слаже са неким чињеничним стањем. Ми смо овде такође имали ситуацију где Звездан Јовановић наводно каже да је упуцао ту пушку на Фрушкој Гори, Иришки Венац и да је пуцао само једанпут. Молим вас, ја могу да схватим да су неки људи нестручни, да неки људи не знају терминологију и баратање наоружањем, али ако неко сматра за себе као што је то наводно рекао у тој изјави да је врхунски професионалац, не знам најбољи у овом, најбољи у оном, а при том се спрема да изврши један такав атентат и да проба пушку са једним метком, ја могу слободно да кажем да је то апсолутно немогуће. И да је то апсолутно невероватно. Значи да је неко стварно пробао ту пушку на тај начин како је описано он би сигурно извршио испробавање бар три пута да би могао да калкулише да ли је та пушка упуцана по систему 2-1, 3-1, или како се то већ радило. На основу једног пуцња не знам да је какав

професионалац не би могао да утврди и да каже да је та пушка перфектно упуцана. Има овде госпођо председавајућа још доста таквих детаља али ја сам осетио обавезу и дужност да изнесем само њих неколико који на један евидентан начин оспоравају и саму оптужницу и саму изјаву Звездана Јовановића. Јер ако један сведок овде изађе и каже ја сам дао пушку Вукашиновић који је био припадник Јединице за специјалне операције да је он однесе код Звездана Јовановића, а по наређењу Милорада Улемека или Луковића како ме је крстио већ тужилац, а овде Звездан Јовановић наводно у својој изјави каже да није сигуран да ли сам му пушку донео ја или му је то дао Душан Спасојевић, а ми имамо живе сведоке значи који се овде појављују и имамо јасну изјаву у којој се каже да је наводно дао Звездану Јовановићу и нико не постави то питање онда се очигледно овде неке ствари избегавају. Ја бих вас замолио, ми смо то и дали као предлог да се овде утврди да ли је та пушка стварно припадала Јединици за специјалне операције или та пушка није припадала Јединици за специјалне операције пошто овде имамо тврдње из оптужнице да она јесте припадала, значи јасно и гласно, а опет имамо изјаву наводну самог Звездана Јовановића коју је он наводно и потписао да није, значи овде се постављају многа противречна питања. Даље, овде се помиње такође мотив. Тужилац у својој оптужници каже да је цело то организовано злочиначко удружење направљено ради стицања не знам добитка, моћи и тако даље и тако даље. Овде из овога испада значи да смо се ми ту нешто удруживали ради неке акције «Стоп Хагу» тандара-мандара и тако даље, о којој после нема никакве речи. Значи који је овде мотив био ако већ говоримо о једном оваквом злочину, једној оваквој оптужници. За сада само толико.

Председник већа: Хвала. Вратите се на оптуженичку клупу. Има ли још неко нешто да примети?

Окр. Тојага Жељко: Госпођо судија, ја једино могу оспорити датум те изјаве пошто сам ја ту изјаву држао два дана пре у рукама. Значи то хоћу сада да поновим пошто се изјава читала и могу оспорити истину пошто се у тој изјави спомињем ја. Значи уверен сам да никада Звездан Јовановић лажно не би оптеретио припадника Јединице. А у тој се ја теретим. Ето само то. И да, крај, фино је наведено на крају изјаве Звездан Јовановић је лично тражио да прочита, ако се не варам, да прочита изјаву па је тек онда потписао. Два сведока која су овде била, два инспектора, значи децидно су тврдили да Звездан Јовановић није хтео читати изјаву него је само летимично прегледао и потписао. Чак је један рекао да је није ни прегледао. Чисто и то ето примедба. И када се обраћам вама госпођо судија, обраћам се комплетном већу, а пошто сам навикао једну особу гледати, глупо је да вама се лично обраћам.

Председник већа: Имате ли још нешто да кажете?

Окр. Тојага Жељко: Немам ништа.

Председник већа: Можете се вратити на оптуженичку клупу.

Да ли се још неко јавља за реч?

Констатујем да се више нико не јавља за реч.

Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

Прекида се главни претрес ради одмора.

Пауза ће трајати 30 минута.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА

Председник већа: Наставак главног претреса у 13,20 часова.

Позивам опт. Сашу Пејаковића да приступи за говорницу. Колега Вукасовићу ви сте рекли да ће те имати накнадно писмене примедбе у вези предлога за издвајање овог записника пред полицијом. Добро, онда ће мо о овом предлогу одлучити након добијања тога.

Адв.Ненад Вукасовић: Ја сам данас ставио начелно, нећу да већу сугеришем да ћу тражити издвајање, али нормално писмено ћу да вам доставим са комплетним образложењем.

Председник већа: Добро. Хвала. До сада нисмо удаљавали оптужене, приликом саслушања с обзиром да нико ништа није имао ново да нам каже. Сви су остали при датим изјавама. Да ли ви Пејаковићу, а прво ћу да вас поучим о вашим правима у току поступка. Имате право да не износите одбрану, да не одговарате на поједина питања. Има право на браниоца, ангажовали сте бранилац присуствује вашем испитивању. Морам да вас поучим да све што будете изјавили пред овим судом може се користити као доказ у поступку против вас.

Сада вас питам да ли сте разумели наводе оптужнице која је прочитана данас? Да ли признајете извршење кривичних дела која вам се стављају на терет и да ли признајте кривицу? Изволите.

Опт. Саша Пејаковић: Оптужницу сам разумео. Не осећам се кривим ни по једној тачци оптужнице. Оптужницу сам разумео у целости. Немам ништа да додам ново. Остајем при ранијем исказу који сам дао пред судским већем којим је председавао судија Марко Кљајевић.

Председник већа: Ништа немате да додате. Остајете у потпуности при одбрани коју сте дали пред већем којим је председавао судија Кљајевић?

Опт. Саша Пејаковић: Да.

Председник већа: Добро. Констатује се да опт. Саша Пејаковић изјављује да у потпуности остаје при одбрани која је дата током овог поступка, а посебно она која је дата на главном претресу дана 19.02.2004.године.

Адв.Крста Бобот: Извините што прекидам, ако ми дајете реч. Он то није изјавио. Изјавио је да остаје при одбрани коју је дао пред већем којим је председавао судија Марко Кљајевић. То је једино што је он изјавио. Она се у бити у неким детаљима разликује од одбране коју је дао пред Органима полиције.

Председник већа: Колега судија Кљајевић је њему предочавао. Не мислите да нисам толико спремна. Колега Кљајевић је њему предочавао и он остаје при тој одбрани коју је дао. У потпуности је предочавао неколико његових изјава које је дао у истражном поступку.

Адв.Крста Бобот: Судија ја то прихватам, али његове речи су да остаје при одбрани коју је дао пред већем. Значи он није рекао да остаје при читавој одбрани, већ при одбрани коју је дао пред већем судије Кљајевића.

Председник већа: Добро. У реду. Имате ли још нешто да изјавите.

Опт. Саша Пејаковић: Не.

Председник већа: Да ли има питања за опт. Пејаковића? Констатујем да заменик Специјалног тужиоца и пуномоћници оштећене

породице Ђинђић немају питања. Да ли одбрана има питања за опт. Пејаковић Сашу? Нема. Можете се вратити на оптуженичку клупу.

Позивам оптуженог Тојага Жељка да приступи за говорницу? Оптужени Тојага, ја ћу најпре да вас поучим о вашим правима у току поступка или сматрате да знате права која су вам саопштена пред већем којим је председавао судија Марко Кљајевић?

Опт. Тојага Жељко: Нема потребе све знам.

Председник већа: Чули сте данас оптужницу коју је прочитао заменик Специјалног тужиоца?

Опт. Тојага Жељко: Да. Да.

Председник већа: Можете да се изјасните да ли сте разумели ову оптужницу?

Опт. Тојага Жељко: Могу ли пре изјашњења једно питање само.

Председник већа: Можете.

Опт. Тојага Жељко: Да ли имам законско право да будем упознат са како би се изразио, на основу чега је подигао господин тужилац оптужницу, значи са каквим доказом, за ово што сте мало пре читали изјаву Звездана Јовановића, неразумљиво ми је да ме ко оптужи да сам овај, да подигне оптужницу да сам учествовао у некаквом покушају убиства, покојног Премијера. Није ми разумљиво, читао ме је и да сам дао оружје...

Председник већа: Сачекајте, ја сам вас мало пре питала. Да ли сте ви уопште разумели оптужницу?

Опт. Тојага Жељко: Савршено.

Председник већа: Разумели сте оптужницу?

Опт. Тојага Жељко: Али, нисте ви мене разумели.

Председник већа: То све што будете причали сада рећићете у току своје одбране и онда ће те се осврнути на то што је Специјални тужилац данас прочитао. Имате свог браниоца. Тужилац пре него што је прочитао оптужницу напоменуо је на основу којих одредаба ЗКП-а, је подигнута оптужница. Имали сте истражни поступак пре тога. Знате да

су се у истрази прикупљали докази. Према томе то ће те све са браниоцем, на основу чега. Можете све кроз одбрану да нам објасните. Сада се изјасните. Кажете разумели сте оптужницу, да нам кажете да ли су тачни наводи из те оптужнице и да ли признајете кривицу.

Опт. Тојага Жељко: Нису тачни. Ни слово А од навода, а што се тиче свега што сам до сада рекао, било у полицији, било код истражног судије, било овде у суду, ја иза тога стојим. Значи, ако сам нешто рекао што се не слаже са било чим, то значи да је производ мог мишљења, нешто тако или моје заблуде или неважно, али ја стојим иза тога што сам рекао и сада питам то што сам рекао.

Председник већа: Изволите.

Опт. Тојага Жељко: Да ли имам законско право пошто је читана, наводна изјава Звездана Јовановића. Значи мени је логично и нормално да постоји основ сумње да сам ја учесник покушаја атентата, пошто је тако у тој изјави. Да ли ми се може презентовати икакав доказ да сам ја како рече тужиоц, дао било које оружје, било коме, од кога сам узео то оружје, да бих ја могао изнети одбрану по питању тога. Ја користим ову прилику поново да замолим тужиоца да би могао одбрану, јер не могу одбрану по питању тога дати. Ја не могу се изјаснити по питању неког оружја, које ми је неко дао, које сам ја некоме дао и које сам од некуда набавио и које сам некад набавио. Од када, од кога, које. Да ли имам право ја на то.

Председник већа: Имате право. Тужилац је презентирао доказе којима располаже и које смо ми у овом поступку већ изводили. И управо се цео поступак и води да би се утврдила истина поводом тог догађаја, да ли сте ви учествовали у томе или не и да ли то што пише у оптужници је било тако, како је и наведено. Ето, то је то, јесте ли ме разумели?

Опт. Тојага Жељко: Судија, ја сам се потрудио да докажем овде, за заблуду те оптужнице, да ли заблуду, да ли намеру, не знам. Али, опет ја не могу предложити доказе за ово што говорим цело време. Ја то говорим од почетка поступка. Не могу да предложим сведока за нешто не знам. Значи што ми се ставља некада, од некога. Да ли имам право, ја као оптужени да ми се презентира, дао си то и то, то ме интересује, узео си од тога и тога. Само то тражим од тужилаштва. Ништа друго ја не тражим.

Председник већа: Можете презентирати своје доказе који оповргавају наводе из оптужнице, па ће суд ценити чињенице и доказе које је изнео јавни тужилац и оно што сте ви изнели.

Опт. Тојага Жељко: Ја се вама извињавам. Ја не могу изнети своје наводе, када не знам одакле, ко, како. Како се ја могу бранити.

Председник већа: Па рекли сте да нису тачни наводи из оптужнице? Јесте ли тако рекли?

Опт. Тојага Жељко: Ја то могу паушално рећи што је везано за убиство, за то могу рећи. Чисто из тога разлога, али опет ја не знам, ко, коме, шта. Разумете. Веже ме за убиство Премијера, мало пре је прочитао, да ме баш то веже за убиство Премијера. Ако може тужилац, ако није проблем.

Председник већа: То ће суд ценити.

Опт. Тојага Жељко: Опет ја не разумем.

Председник већа: Па, суд ће ценити то што тужилац, доказе које је тужилац предложио.

Опт. Тојага Жељко: Није питање доказа. Нема ту, шта сам дао, не треба ми доказ, него нека изнесе, да би ја могао изнети одбрану по питању тога. Не мора рећи убио си некога, некада. Како ја одбрану на основу тога могу изнети.

Председник већа: Добро.

Опт. Тојага Жељко: Замолио бих тужилаштво, ако може изнети шта сам дао и коме сам дао.

Председник већа: Чуо вас је тужилац. Присутан је ту. Уколико буде имао неких нових предлога и доказа, суд ће их извести и у склопу навода ваше одбране и доказа који су изведени током поступка утврдиће шта је од тога тачно. Имате ли још нешто да кажете?

Опт. Тојага Жељко: Немам.

Председник већа: Хвала. Можете да се вратите на оптуженичку клупу. Нека изађе за говорницу Душан Крсмановић.

Опт. Душан Крсмановић: Добар дан.

Председник већа: Добар дан. Да ли ви и даље остајете при начину досадашњег давања одбране?

Опт. Душан Крсмановић: Да. Још увек ћу користити своје право да не износим одбрану.

Председник већа: Добро. То сам вас искључиво питала из разлога што онда треба да читамо одбрану Душана Крсмановића, па би смо онда данашњи главни претрес прекинули и сутра наставили главни претрес са саслушањем Душана Крсмановића и окр. Безаревића. Изволите колега.

Адв. Вељко Делибашић: Ја бих само предложио с обзиром да смо већ читали те исказе на прошлом главном претресу, ако се и остали сложе да констатујемо да смо то прочитали и да наставимо да не читамо у буквалном смислу.

Председник већа: Добро. То ће мо сутра урадити. Изволите колега.

Адв. НН: Мислим да је после интервенције колеге Бобота овде настала једна нејасноћа, сада у чињеничном стању. Ја бих предложио да се поново позове окр. Саша Пејаковић и да одговори на питање, да ли он има неке примедбе на записник о његовом саслушању пред истражним судијом. Да ли је тамо говорио истину, да ли је то унето онако, како је он говорио. Ми сада више не знамо да ли он остаје и код тог свог исказа или нешто у њему мења. Ето, толико.

Председник већа: Добро. Хвала. Вратите се Крсмановићу.

Веће сматра да нема потребе да се саслуша Пејаковић поново и да се саслуша на ове околности, јер је он децидно изјавио да остаје само при одбрани коју је дао на претресу, којим је председавао судија Марко Кљајевић. На том претресу колега му је предочавао неке делове његових изјава које је дао на записницима пред истражним судијама. Стоји у закону да судија може предочити, што значи да није императивно, па ће мо ми то ценити у склопу целокупне његове одбране и сматрати то јединственом одбраном и у вези са осталим доказима ценити тако изнету одбрану Саше Пејаковића. Да ли сте ме разумели? Добро. Хвала.

Онда се данашњи главни претрес прекида, а наставак главног претреса је 08.09.2006. године, то значи сутра у 10,00 часова.

Настављамо са Крсмановићем и са Безаревићем. Молим вас да размислите мало, пошто ћу вас ја сутра упознати са овим дописом Криминалистичког Института из Висбадена. То за сада имам у фотокопији као факс који је стигао преко наше Амбасаде, јесу термини

онако како је наш потпарол јавио у средствима јавног информисања, али има још неких додатних упутстава и да знате да је њихов предлог да се саслушање само врши један дан. Предлог већа ће бити да се целе те недеље држи претрес, па на крају тај дан који будемо заједно определили, дођу вештаци из Висбадена. Тако да сутра о томе мало размислите, да ли ће те конципирати питања, јер они траже једно техничко лице у виду тумача који зна немачки језик, који ће комуницирати са њима, да не би било неких проблема у погледу начина превођења, неких стручних израза итд. Предлажу саслушање само једног лица из тима вештака и само један дан. Толико да знате, па ће мо сутра о томе.

Записничар,

Председник већа-судија,

ОК 0177